Tēvs ar kodu rokās

Tēvs — ne tikai vārds, bet sistēma,
kur katrs solis ir algoritms dzīvei.
Viņš BIOS iestatījumus pārskata mierā,
kamēr citi vēl meklē restartu sevī.

Viņš redz problēmu kā iespēju augt,
nevis kā kļūdu, ko dzēst no loga.
Ar vārdiem, kas skan kā komandas rinda,
viņš savieno cilvēkus — kā tīkla slēgums.

Viņa rokas — ne tikai tastatūras draugi,
bet arī plecs, uz kura balstās diena.
Un tu, Kaspar, esi viņa turpinājums,
dzejā, spēlēs, atmiņās — kā dzīva programma.